

Тернопільський національний економічний університет
Кафедра податків та фіскальної політики

Міждисциплінарна курсова робота
з митної справи

на тему:

«Порушення митних правил та контрабанда: суть та методи протидії»

Студентки 5 курсу групи ФУМСм-11

Напрямку підготовки

«Фінанси, банківська справа та страхування»

Білич Н.В.

Керівник: Гуцул І.А.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Теоретичні основи порушень митних правил в митній сфері.....	4
2. Прагматика протидії порушенням митних правил та контрабанді при переміщенні товарів і предметів через митний кордон України.....	14
3. Шляхи вдосконалення методів протидії порушенням митних правил і контрабанді.....	23
Висновки.....	30
Список використаних джерел.....	32

Вступ

Проблеми, які стосуються порушення митних правил та контрабанди в Україні, набули значної актуальності і боротьба з цими негативними явищами є одним із першочергових завдань держави у справі захисту її економічних інтересів.

Актуальність дослідження даної проблематики полягає в наступному: порушення митних правил та контрабанда тісно пов'язані з фінансово-кредитною системою держави, зовнішньоекономічною діяльністю, паливно-енергетичною сферою, сферою оподаткування та легального підприємництва, приватизації, інвестицій тощо. Значна частина експортно-імпортних товаропотоків в Україні здійснюється з порушенням митних правил або ж має контрабандне походження, що негативно впливає на стан розвитку вітчизняної економіки, дестабілізує внутрішній ринок та є основою для вчинення корупційних дій в державних та місцевих органах влади.

Метою даної роботи є дослідження суті та основних методів протидії порушенням митних правил та контрабанді.

Основні завдання, на вирішення яких направлено дане дослідження:

1. Вивчення теоретичних основ порушень митних правил в митній сфері.
2. Протидія порушенням митних правил та контрабанді при переміщенні товарів і предметів через митний кордон України.
3. Розгляд можливих шляхів вдосконалення методів протидії порушенню митних правил і контрабанді.

Питаннями, які пов'язані з визначенням суті та пошуком методів протидії контрабанді та митним правопорушенням займались такі вчені як А. М. Волощук, В. Ю. Щепітько, М. О. Губа, Б. С. Левік, Є. В. Павленко, М. М. Богданов та П. В. Пашко.

1. Теоретичні основи порушень митних правил в митній сфері.

За допомогою тарифних та нетарифних заходів регулювання митні органи забезпечують значні грошові надходження до бюджету, дозволяють надійно зберігати народні надбання в галузі культури, стимулюють розвиток вітчизняної економіки, міжнародних зв'язків та міжнародної торгівлі.

Перетинаючи кордон, кожен громадянин підпадає під митний контроль, а переміщуваний ним товар – ще й під митне оформлення. Проте, є багато бажаючих обійти всі ці процедури з метою власного збагачення. Саме тому одним із основних завдань організації контролю митних органів є боротьба з контрабандою та порушенням митного законодавства шляхом порушення митних правил [13].

Порушення митних правил відносяться до категорії адміністративних правопорушень. Згідно зі статтею 9 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративним правопорушенням визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законодавством передбачено адміністративну відповідальність.

Адміністративна відповідальність за правопорушення настає, якщо ці порушення за своїм характером не тягнуть за собою, відповідно до чинного законодавства, кримінальної відповідальності [7].

Згідно статті 458 Митного кодексу України, порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений законодавством України порядок переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

Притягнення за порушення митних правил не звільняє зазначених осіб від обов'язку сплати мита та інших податків і зборів [11].

Порушення митних правил як адміністративне правопорушення складається з чотирьох елементів:

- об'єкт;
- об'єктивна сторона;
- суб'єкт;
- суб'єктивна сторона..

Об'єкт – це те, на що спрямоване посягання. Об'єктом порушення митних правил є суспільні відносини, які охороняються адміністративною санкцією, тобто порядок переміщення предметів через митний кордон України.

Об'єктивна сторона – це зовнішній прояв діяння, система передбачених нормою митного права ознак, які характеризують зовнішню сторону порушення митних правил.

Суб'єктами порушення митних правил є громадяни, які на момент вчинення правопорушення досягли 16 років, а також посадові особи підприємств. Слід звернути увагу на те, що ст. 459 Митного кодексу України про адміністративні правопорушення зазначає, що не підлягає відповідальності за адміністративне правопорушення особа, яка є неосудною.

Суб'єктивна сторона полягає в психічному ставленні суб'єкта до вчиненого діяння. Психічне ставлення особи до вчиненого діяння – обов'язковий компонент свідомої життєдіяльності. Суб'єктивна сторона включає в себе вину, мотив, мету [13].

Відповідальність за порушення митних правил – це специфічне реагування держави на порушення митних правил, що полягає в застосуванні стягнення до суб'єкта порушення митного законодавства.

Норми, що встановлюють відповідальність за порушення митних правил, містяться в Митному кодексі України, а саме в розділі XVIII: "Порушення митних правил і відповідальність за них. Відповідальність осіб, які беруть участь у провадженні в справах про порушення митних правил" та розділі XIX "Провадження у справах про порушення митних правил".

Якщо правопорушення є малозначним, посадова особа, уповноважена розглядати справу, на підставі Кодексу України про адміністративні правопорушення може звільнити порушника від адміністративної відповідальності й обмежитись усним зауваженням, заклавши справу.

Питання щодо визначення порушення митних правил малозначним вирішується вповноваженим органом (посадовою особою) у кожному конкретному випадку, ураховуючи те, що малозначним правопорушенням є дія або бездіяльність, яка не містить великої суспільної небезпеки, не завдає або не може завдати будь-якої значної шкоди державному або громадському порядку, власності, правам і свободам громадян, установленому порядку управління.

Вчинення порушень митних правил, передбачених частиною третьою статті 469, статтею 470, частиною третьою статті 478, статтею 481 Митного Кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, якщо такі помилки не допускаються систематично (стаття 268 Митного Кодексу), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої Митним Кодексом.

Перевізники несуть відповідальність за переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю шляхом подання митному органу як підстави для переміщення цих товарів документів, що містять неправдиві відомості (стаття 483 Митного Кодексу), виключно у разі якщо ці відомості стосуються кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, а перевізниками не вжито заходів до перевірки правдивості зазначених відомостей або у разі неможливості такої перевірки не внесено відповідного запису до міжнародної автомобільної накладної (CMR).

Система адміністративних стягнень включає в себе різні по характеру і правовим наслідкам санкції, що дозволяє використати їх диференційно, з урахуванням характеру вчиненого порушення митних правил, особистості правопорушника [9]. Залежно від наростання суворості за порушення митних правил можуть бути накладені такі стягнення:

- попередження;
- штраф;
- конфіскація.

Попередження як стягнення за порушення митних правил, є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому. Рішення про попередження приймається керівником митного органу або його заступником. Попередження — найбільш м'яке адміністративне стягнення, воно не торкається майнових і інших прав порушника.

Штраф є грошовим стягненням, що накладається на осіб за порушення митних правил у випадках і межах, установлених Митним кодексом України.

Штраф — це захід впливу на свідомість правопорушника шляхом ущемлення його майнових інтересів. Тому під штрафом розуміють стягнення майнового характеру, яке виражається в отриманні з порушника і направленні в прибуток держави певної суми грошових коштів. В адміністративно-юрисдикційній практиці штраф є домінуючою формою адміністративної відповідальності, оскільки він передбачений як єдиний або альтернативний захід стягнення за більшість адміністративних проступків.

Адміністративні стягнення у вигляді попередження, штрафу можуть бути накладені не пізніше як через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - два місяці з дня його виявлення.

Попередження або штраф можуть застосовуватися тільки як основний вид стягнення за вчинене правопорушення.

Конфіскація, як стягнення за порушення митних правил, полягає в примусовому вилученні безпосередніх предметів порушення митних правил,

товарів зі спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування від митного контролю безпосередніх предметів порушення митних правил, транспортних засобів, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, і безоплатній передачі їх у власність держави.

Конфіскація вказаних предметів, товарів і транспортних засобів застосовується незалежно від того, чи є вони власністю особи, яка вчинила правопорушення.

Конфіскація може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі й порядку, що визначаються Митним кодексом України та іншими законами України. Застосування конфіскації передбачено статтями 461 – 462, 464 – 465 Митного кодексу України.

За одне й те саме порушення митних правил може накладатися тільки основне або основне і додаткове стягнення. У разі вчинення одною особою двох або більше порушень митних правил, адміністративне стягнення накладається за кожне правопорушення окремо.

Порядок притягнення до адміністративної відповідальності за порушення митних правил передбачає наступні стадії:

- порушення справи про порушення митних правил;
- розгляд справи і винесення рішення по справі;
- оскарження або опротестування постанови по справі;
- виконання рішення по справі [11].

Порушення справи є початковою стадією провадження. Її змістом є комплекс першочергових процесуальних дій, пов'язаних з:

- виявленням факту митного правопорушення;
- складанням протоколу про порушення митних правил, а в разі необхідності - й інших протоколів, юридична кваліфікація;
- встановленням особи правопорушника, свідків;

- збиранням, дослідженням та попередньою оцінкою доказів та інших обставин, що можуть мати значення для справи.

Друга стадія провадження - розгляд справи і винесення рішення по справі, визнається центральною стадією провадження. Сутність цієї стадії полягає у тому, що уповноважений орган (митний орган або місцевий суд) здійснює остаточне розслідування по справі і дає правову оцінку діям особи, щодо якої складено протокол про порушення митних правил.

У процесі третьої стадії перевіряється законність і обґрунтованість винесеної постанови, а також дотримання встановленого законом порядку провадження в цілому, усуваються допущені порушення, забезпечується застосування до винних справедливих заходів впливу.

Четверта стадія провадження в справі - полягає в кінцевій практичній реалізації адміністративного стягнення, призначеного порушнику [13].

Митним кодексом передбачено наступні види порушення митних правил:

- ❖ Порушення режиму зони митного контролю (стаття 468 МКУ);
- ❖ Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем (стаття 469 МКУ);
- ❖ Недоставлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів до органу ДФС призначення, видача їх без дозволу органу ДФС або втрата (стаття 470 МКУ);
- ❖ Порушення порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю (стаття 471 МКУ);
- ❖ Недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення (стаття 472 МКУ);
- ❖ Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання (стаття 473 МКУ);

- ❖ Перешкоджання посадовій особі органу ДФС в доступі до товарів, транспортних засобів, документів (стаття 474 МКУ);
- ❖ Неподання органу ДФС звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем (стаття 475 МКУ);
- ❖ Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності (стаття 476 МКУ);
- ❖ Порушення встановленого законодавством порядку ввезення товарів на територію вільної митної зони, вивезення товарів за межі цієї території та/або встановленого законодавством порядку проведення операцій з товарами, поміщеними в режим вільної митної зони (стаття 477 МКУ);
- ❖ Порушення порядку зберігання товарів на митних складах та здійснення операцій із цими товарами (стаття 478 МКУ);
- ❖ Порушення порядку або строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі (стаття 479 МКУ);
- ❖ Порушення порядку здійснення операцій з переробки товарів (стаття 480 МКУ);
- ❖ Перевищення строку тимчасового ввезення або тимчасового вивезення товарів (стаття 481 МКУ);
- ❖ Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України поза митним контролем (стаття 482 МКУ);
- ❖ Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю (стаття 483 МКУ);
- ❖ Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю (стаття 484 МКУ);

❖ Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а також інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів (стаття 485 МКУ) [11].

Законодавство стосовно контрабанди вперше датується XIV ст., коли в Англії в Статуті про державні злочини 1351 р. злочином вважалося отримання грошей від незаконної імпортової діяльності. Слід зазначити, що в процесі історичного розвитку, незважаючи на поширення антиконтрабандного законодавства, контрабанда майже завжди практикувалася. Так наприклад, у XVIII ст. одна третина чаю на Британські острови завозилася нелегально.

На території слов'янських держав слово «контрабанда» починає використовуватись з епохи Петра I і походить воно від італійського *contrabbando* – контрабанда (від *contra* – контр-, противо-, *bando* – урядовий указ) [5].

Опираючись на чинне законодавство можемо сформулювати наступні визначення контрабанди:

1. Контрабанда - це переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, вибухових речовин, радіоактивних матеріалів, зброї та боєприпасів (крім гладкоствольної мисливської зброї та бойових припасів до неї), а також спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації. Вона карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років з конфіскацією предметів контрабанди.

Та сама дія, вчинена за попередньою змовою групою осіб або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або службовою особою з використанням службового становища, - карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією предметів контрабанди та з конфіскацією майна [6].

2. Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, тобто їх переміщення через митний кордон

України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю. Здійснення контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з конфіскацією наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, що були предметом контрабанди.

Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, а також якщо предметом цих дій були особливо небезпечні наркотичні засоби чи психотропні речовини або наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги чи прекурсори у великих розмірах, - караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, що були предметом контрабанди, та з конфіскацією майна.

Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів, вчинена організованою групою, а також якщо предметом контрабанди були наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги чи прекурсори в особливо великих розмірах, - карається позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років із конфіскацією наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, що були предметом контрабанди, та з конфіскацією майна [10].

Переміщення поза митним контролем передбачає ввезення або вивезення товарів і інших предметів через митний кордон України поза визначеними митними органами України місцями (митниці, митні пости) або поза встановленим часом для проведення митного контролю.

Переміщення товарів поза митним контролем найчастіше здійснюється шляхом об'їзду митних постів легковими та вантажними автомобілями. У таких випадках контрабандисти з метою ухилення від митного контролю, як правило, використовують не традиційно існуючі магістралі транспортного руху, а путівці (польові, степові, міжселищні), об'їзні дороги. Значно рідше на практиці зустрічається переміщення контрабанди шляхом обходу місць митного контролю пішоходами. У міжнародній практиці зустрічаються й

інші способи ухилення від митного контролю, зокрема, шляхом використання тварин, спеціально виготовлених літальних пристосувань, торпед, трубопроводів тощо.

Приховування від митного контролю предметів контрабанди являє собою будь-який спосіб утаювання, що ускладнює їх виявлення, зокрема: із використанням тайників або інших засобів «фізичного приховування», які утруднюють візуальне виявлення контрабанди; шляхом надання одним предметам вигляду інших; шляхом подання митному органу як підстави для переміщення предметів підроблених документів або таких, що одержані незаконним шляхом, містять неправдиві дані чи є підставою для переміщення інших предметів [9].

У зв'язку з декриміналізацією товарної контрабанди, в Україні кожен день складаються протоколи про адмінправопорушення на суму в 1 млн гривень. Раніше від дії відповідної статті Кримінального кодексу державний бюджет не отримувал ні копійки.

2. Прагматика протидії порушенням митних правил та контрабанді при переміщенні товарів і предметів через митний кордон України.

Одним із пріоритетних напрямів роботи митних органів – є боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил.

З метою підвищення ефективності і результативності протидії порушенням митного законодавства митні органи постійно здійснюється аналіз виявлених фактів контрабанди, способів та методів виявлення порушень митних правил, здійснюється моніторинг вантажопотоків, відстежуються шляхи переміщення товарів, в першу чергу товарів "груп ризику". За результатами аналізу здійснюється планування відповідних заходів щодо протидії контрабандній діяльності [14].

В юридичній літературі нашої держави, на жаль, питанням причин та умов митної злочинності зовсім не приділялося належної уваги. Відмітимо, що вони на протязі існування суспільства не залишалися незмінними. Тому змінювалася й система протидії порушенням митного законодавства. Особливо це стосується кінця ХХ - початку ХХІ століття в Україні, коли ці порушення скоювалися в умовах радикальних соціально-економічних перетворень, коли на зміну тотального контролю держави прийшов механізм регулювання торгових зв'язків учасників міжнародного ринку з використанням інструментів і методів, традиційних для країн з ринковою економікою. Період лібералізації й активізації зовнішньоекономічної діяльності став періодом росту митної злочинності.

Україна значною мірою ставала об'єктом експансії міжнародного наркобізнесу, а злочинні групи вітчизняних наркодільців вступали в активну взаємодію з ним. Постійно зростаючий запит на зброю у кримінальній сфері, інтернаціоналізація злочинних товариств загострили проблему контрабанди зброї та боєприпасів. Збільшувався об'єм нелегального обороту культурних цінностей через митний кордон. У 90-х роках активізувалася діяльність організованих злочинних груп, які спеціалізуються на незаконному вивозі

культурних цінностей. Митні органи все частіше мали справу не з випадковими контрабандистами, а з структурами, діючими в рамках добре організованого тіньового бізнесу. Зростала кількість правопорушень у сфері переміщення валютних цінностей. Однією із більш привабливих сфер діяльності кримінальних структур становився нелегальних оборот об'єктів інтелектуальної власності. Збільшувався вплив організованої злочинності у сфері контрабанди алкоголю. Були розповсюджені незаконний ввіз у країну автомобілів, отримання неконтрольованих державою доходів за рахунок масового ухилення від сплати митних платежів, використання реімпортних поставок автомобілів, виготовлених на вітчизняних заводах. В орбіту інтересів деяких злочинних груп попадали сфери, які приносили великий прибуток: експорт нафти, металів, деревини, імпорт продовольчих та інших товарів.

У кінці ХХ ст. торгівля наркотиками перевищила річний світовий оборот від торгівлі автомобілями і склала 8 % від всієї світової торгівлі.

Особливістю митних злочинів є скоєння їх значною мірою організованими злочинними формуваннями, хоча виявляється таких злочинів відносно небагато. Предметом посягання організованих злочинних формувань є наркотичні засоби, зброя, ядерні матеріали і компоненти хімічної зброї, автотранспортні засоби, рідкоземельні матеріали, культурні цінності та ін.

Скоєння митних злочинів у зовнішньоекономічній діяльності обумовлено деякими специфічними процесами. Це непродумані заходи економічної політики, зокрема не виправдано високі ставки мита, необгрунтовані преференції, висока ступінь складності технологічних процесів у сфері митної справи, часто не виправдана заплутана система документообороту, обліку й контролю та ін. Вказані обставини об'єктивно штовхають частину учасників зовнішньоекономічної діяльності до пошуку «обхідних» шляхів при переміщенні товарів, залучення до цієї діяльності співробітників митних органів.

Протягом січня-червня 2014 року порушено 7,7 тис. справ про порушення митних правил на суму понад 274,5 млн. грн.

З них, в 4,2 тис. справ реально вилучено предмети правопорушень на суму понад 143,3 млн. грн.

Зокрема, вилучені наступні предмети правопорушень:

- промислові товари, сировина та матеріали – на суму 101,1 млн. грн.;
- продовольчі товари, сільгосппродукція – на суму 15 млн. грн.;
- національна та іноземна валюта – на суму 19,6 млн. грн.;
- транспортні засоби, які виступали предметами правопорушень – 120 транспортних засобів на загальну суму 9,7 млн. грн.

Митницями ДФС розглянуто 2,5 тис. справ про порушення митних правил та застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу на суму близько 42,5 млн. грн.

На розгляд до суду митницями передано 5,1 тис. справ про порушення митних правил на суму близько 308,8 млн. грн.

За результатами розгляду справ судом прийнято рішення про конфіскацію безпосередніх предметів правопорушень на суму понад 88 млн. грн.

Крім цього, накладено штрафів на суму понад 77,3 млн. грн.

Також в результаті взаємодії підрозділів боротьби з контрабандою та митними правопорушеннями з територіальними підрозділами податкового та митного аудиту відносно суб'єктів фінансово-господарської діяльності складено акти перевірок, на підставі яких у січні-червні до бюджету додатково перераховано 10,4 млн. грн.

Упродовж січня-червня 2014 року митницями ДФС до правоохоронних органів направлено 629 повідомлень про виявлення ознак кримінальних правопорушень, з яких 29 повідомлень про виявлення ознак злочину, передбаченого ст. 212 КК України, 180 - ст. 201 КК України, та

70 - ст. 305 КК України, а також 349 повідомлення про виявлення ознак інших злочинів.

Протягом січня-червня 2014 року виявлено 303 випадки незаконного переміщення через митний кордон України зброї та боєприпасів.

З незаконного обігу вилучено: 0,252 кг вибухових речовин, 3 одиниці гладкоствольної зброї, 2 одиниці бойової (нарізної) зброї, 4 одиниці газової зброї, 174 одиниці холодної зброї, 5 одиниць пневматичної та спортивної зброї, 1 612 шт. набоїв до гладкоствольної та нарізної зброї та 746 шт. інших видів набоїв, 116 одиниць спеціальних засобів.

З метою перевірки законності здійснення зовнішньоекономічних операцій та повноти сплати обов'язкових митних платежів ефективно використовується обмін інформацією з митними органами іноземних держав в рамках взаємної адміністративної допомоги.

За результатами співпраці та обміну інформацією з митними органами іноземних держав протягом I півріччя 2014 року митницями заведено 332 справи про порушення митних правил на суму 100,4 млн. грн.

Із загальної кількості справ, заведених за результатами співпраці з іноземними митними органами, майже 82% митних правопорушень були виявлені у ході обміну інформацією з митними адміністраціями держав-членів ЄС. Вартість предметів правопорушення у цих справах сягає 60,5 млн. грн., або 60,3%.

Протягом I півріччя 2014 року ефективною була співпраця з митними органами Великобританії, Фінляндії, Німеччини, Нідерландів, Словаччини інших держав-членів Європейського співтовариства, а також США та Туреччини, яка сприяла виявленню фактів незаконного ввезення на територію України [16].

Основні завдання та функції оперативного управління боротьби з контрабандою та митними правопорушеннями

Реалізація державної політики у сфері державної митної справи України, зокрема, у сфері захисту економічних інтересів держави,

запобігання та протидії контрабанді, боротьби з порушеннями митних правил.

Додержання посадовими особами митниці вимог законодавства щодо діяльності в напрямі боротьби з контрабандою й порушеннями митних правил для захисту прав громадян, наданих їм Конституцією та законами України, актами Президента України й Кабінету Міністрів України.

Здійснює комплексний моніторинг зовнішньоекономічних операцій, митних формальностей, процедур митного контролю й митного оформлення товарів та транспортних засобів з метою виявлення причин, закономірностей в скоєнні контрабанди та порушень митних правил, прогнозування можливих тенденцій і напрямків незаконного переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України. На цій основі розробляє, організовує та здійснює самостійно або у взаємодії з правоохоронними органами, іншими митними органами та організаціями України скоординовані заходи й спеціальні операції, спрямовані на виявлення, розкриття, припинення, профілактику порушень митних правил.

Уживає заходів з виявлення й затримання наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів, ліквідації каналів незаконного обігу цих речовин і виявлення осіб, причетних до такого обігу.

У встановленому органі ДФС України порядку та відповідно до міжнародних угод організовує, в межах компетенції Управління, взаємодію й обмін інформацією з митними органами іноземних держав в напрямі надання взаємної адміністративної допомоги з питань виявлення, розкриття, припинення й профілактики порушень законодавства з питань державної митної справи, а також в рамках провадження у справах про порушення митних правил.

Здійснює провадження у справах про порушення митних правил, вирішує відповідно до Митного кодексу України питання щодо реалізації компромісу. У межах визначених законом представляє інтереси митниці в судах під час розгляду справ про порушення митних правил, заведених

митницею, а також справ за позовами юридичних осіб та громадян, а також забезпечує оскарження судових рішень, які винесені з порушенням закону.

Організовує та забезпечує використання службових собак у складі кінологічних команд при здійсненні митного контролю товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, з метою виявлення та припинення порушень митних правил, попередження незаконного обігу предметів контрабанди, культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, вибухових речовин, радіоактивних матеріалів, зброї та боєприпасів, спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації [5].

Для порушення справи про контрабанду необхідні законні приводи і достатні підстави. Вказаними приводами є: заяви або повідомлення підприємств, установ, організацій, посадових осіб про вчинену або підготовлювану контрабанду; заяви або листи громадян; статті, замітки про факти контрабанди, опубліковані у пресі; явка з повинною; матеріали, що надійшли від інших правоохоронних, контролюючих й інших державних органів; інформація, що надійшла від митних і правоохоронних органів іноземних держав; матеріали оперативно-розшукової діяльності; безпосереднє виявлення співробітниками, які здійснюють митний і прикордонний контроль, органом дізнання, слідчим, прокурором або судом ознак контрабанди.

Серед передбачених кримінально-процесуальним законодавством (ст. 94 КПК) приводів до порушення справи щодо контрабанди найбільш поширеними є безпосереднє виявлення органом дізнання, слідчим, прокурором або судом ознак злочину, а також надходження заяв (повідомлень) про вчинену або підготовлювану контрабанду [13].

Ознаки контрабанди у криміналістичному розумінні — це певні факти, які є результатами злочинних дій осіб з незаконного переміщення предметів злочинного посягання через митний кордон, що дають можливість вести

мову про злочинний характер події злочину, осіб, котрі мають відношення до нього, способи та обставини вчинення контрабанди.

Аналіз митної та судово-слідчої практики свідчить, що ознаки контрабанди можуть бути виявлені при: здійсненні митного контролю; провадженні справ про порушення митних правил; здійсненні прикордонного контролю співробітниками Прикордонних військ; проведенні оперативно-розшукових заходів; провадженні дізнання та досудового слідства; здійсненні прокуратурою загально-наглядових функцій; перевірці заяв та повідомлень про контрабанду, яка підготовлюється або вчинена.

Митний орган, порушивши кримінальну справу про контрабанду, зобов'язаний вчити дізнання не пізніше десятиденного строку з дня порушення, після чого передає справу за підслідністю слідчому Служби безпеки або, за рішенням прокурора, — слідчому Генеральної прокуратури України. Тому проведення дізнання працівниками митниці охоплює, як правило, першочерговий етап розслідування контрабанди і фактично є розкриттям злочину «по гарячих слідах» [6].

Узагальнення митної та слідчої практики свідчить, що кримінальні справи про контрабанду в переважній більшості порушуються посадовими особами митниці, які відповідно до ст. 101 КПК здійснюють у них дізнання. Митні органи в цілому дотримуються строків порушення справи, встановлених ч. 4 ст. 97 КПК. Проте у таких справах не завжди є потреба у проведенні десятиденної перевірки їй або повідомлення про злочин, оскільки приводом порушення названих справ найчастіше стає безпосереднє вирішення митним органом факту приховування валюти, товарів, цінностей, наркосубстанцій та інших предметів під час здійснення митного контролю.

Заходи щодо запобігання та протидії контрабанді (ст.456-457).

Відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними

органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

Порядок проведення контрольованої поставки визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим із Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України [3].

З метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до вчинення контрабанди, а також з метою вилучення товарів, щодо яких є підозра в незаконному переміщенні через митний кордон України, переміщення таких товарів може здійснюватися під негласним контролем та оперативним наглядом правоохоронних органів.

Порядок проведення негласного контролю за переміщенням товарів визначається МКУ і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим з Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України [8].

Не слід вважати, що процес створення в Україні митного законодавства довершений. Він продовжується, оскільки і сам Митний кодекс України й інші нормативні акти, що регулюють митна справа в Україні, ще далекі від досконалості.

В даний момент необхідно акцентувати увагу на необхідності рішення давно назрілого питання про надання митним органам права самостійно

здійснювати оперативно-розшукові заходи. Відсутність таких повноважень змушує вдаватися до допомоги органів внутрішніх чи справ служби безпеки, що не завжди здатні зробити цю допомогу, а навіть тоді, коли здатні, не в змозі це зробити якісно, оскільки не знайомі зі специфікою митної справи і численних правових актів, зокрема відомчими, котрими регулюються питання здійснення митної політики України [5].

3. Шляхи вдосконалення методів протидії порушенням митних правил і контрабанді.

Попри відсутність статусу правоохоронного органу і права на здійснення оперативно-розшукової діяльності і досудового слідства, митні органи мають значні здобутки в напрямку протидії контрабанді та порушень митних правил.

Внаслідок відсутності права на здійснення оперативно-розшукової діяльності митні органи об'єктивно не в змозі встановити особу, що вчинила злочин.

Відтак, митні органи змушені порушувати кримінальні справи по факту вчинення злочину, а не відносно особи.

Розслідування розтягується на довгі місяці, за які товари втрачають свою ринкову вартість, втрачається доказова база, й таким чином результативність роботи митних та інших органів зводиться нанівець.

Натомість, у зв'язку з введенням в дію закону про декриміналізацію товарної контрабанди планується, що буде забезпечуватись швидке і невідворотне притягнення до адміністративної відповідальності.

Митниця фіксує адміністративне правопорушення, вилучає незаконно переміщувані товари, й у максимально короткий строк (до 10 днів) передаватиме справу про порушення митних правил до суду.

У свою чергу суддя повинен прийняти законне й обґрунтоване рішення на користь держави, тобто конфіскувати вилучені товари.

Таким чином, у 10-денний термін держава має отримати ці товари і реалізувати їх, отримавши додаткові суттєві надходження до бюджету.

Проблемою залишається фінансування заходів спрямованих на розбудову державного кордону України і розвиток митних органів. Через брак коштів повільними темпами здійснюється розбудова пунктів пропуску, забезпечення технічними засобами контролю залишається незадовільним. Середня забезпеченість митних органів технічними засобами контролю складає 29%, а моральний та фізичний знос становить 71%.

Окремо слід відмітити, так званий "людський фактор", переважна більшість злочинів, пов'язаних з незаконним переміщенням вантажів через державний кордон України, здійснюється з використанням корумпованих зв'язків з посадовими особами митних органів [8].

Для розв'язання завдань боротьби з контрабандою та порушенням митних правил необхідно здійснити:

1. Оптимізацію адміністрування справляння ввізного мита, акцизного податку, податку на додану вартість з урахуванням забезпечення необхідного рівня захисту внутрішнього ринку в частині:

– уніфікації ставок ввізного мита на ідентичні та подібні товари з метою уникнення надмірної деталізації та запобігання зловживанням;

– створення рівних умов господарювання для імпортерів під час ввезення товарів на митну територію України;

Підвищенню рівня протиправної діяльності сприяють насамперед економічні чинники – високі ставки ввізного мита, тарифів, акцизних зборів, оподаткування. Практично кожна ставка, яка перевищує рівень 10-15 % від митної вартості, робить імпорт неефективним, і, в разі потреби ринку в цій продукції, провокує суб'єктів ЗЕД до пошуку схем ввезення, які не передбачають сплату мита та ПДВ. Відповідно, така продукція на національному ринку є більш конкурентоспроможною за аналоги національного походження за рахунок цінових характеристик, які досягаються шляхом уникнення сплати митних платежів та оподаткування при імпорті. В зв'язку з цим, зниження ставок ввізного мита та оподаткування створить нормальні ринкові умови на певних національних ринках та усуне передумови для нелегального імпорту та переорієнтує товаропотоки в легальний обіг [5].

2. Запровадження і всебічне використання митними органами електронного декларування товарів, електронного оформлення книжки МДП, що дозволить звести до нуля дію "людського фактору" ;

3. Належне облаштування пунктів пропуску через державний кордон України шляхом:

– забезпечення пунктів пропуску через державний кордон України відповідним обладнанням, зокрема встановлення систем спостереження, електронних ваг та спеціальних рентгенівсько - телевізійних установок для сканування транспортних засобів і вантажів, а також іншого високотехнологічного устаткування;

– створення мережі вантажних митних комплексів на митному кордоні та найбільших залізничних вузлових станціях;

4. Удосконалення взаємодії відповідних державних органів шляхом:

– створення електронної системи обміну інформацією про стан розрахунків за зовнішньоекономічними договорами (контрактами) окремих суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, які допустили порушення законодавства, забезпечення доступу до неї правоохоронних та контролюючих органів;

– запровадження автоматизованого обліку транспортних засобів, що перетинають державний кордон України, у тому числі в режимі транзиту, а також обміну інформацією між Державною митною службою України та Міністерством внутрішніх справ України щодо митного оформлення цих засобів та їх реєстрації в органах Міністерства внутрішніх справ України з наданням повного доступу до автоматизованого банку даних Службі безпеки України;

5. Посилення взаємодії з правоохоронними та контролюючими органами суміжних з Україною держав щодо обміну інформацією про боротьбу з переміщенням товарів поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю [2];

6. Удосконалення порядку оцінки і реалізації конфіскованого майна;

7. Організацію широкого висвітлення в засобах масової інформації дій органів державної влади, пов'язаних з боротьбою з контрабандою та порушенням митних правил.

8. Надання митним органам права самостійно здійснювати оперативно-розшукові заходи. Відсутність таких повноважень змушує вдаватися до допомоги органів внутрішніх справ чи служби безпеки, що не завжди здатні зробити цю допомогу, а навіть тоді, коли здатні, не в змозі це зробити якісно, оскільки не знайомі зі специфікою митної справи і численних правових актів, зокрема відомчими, котрими регулюються питання здійснення митної політики України [17].

Останнім часом важливу роль відіграє міжнародне співробітництво в боротьбі з митними правопорушеннями, зокрема підвищилася роль двосторонніх (або багатосторонніх) угод та договорів, в яких конкретизуються форми та методи такого співробітництва.

Важливою правовою підставою спільної протидії контрабанді держав за участю України є двосторонні та багатосторонні угоди про взаємодопомогу в митних справах. Україна або в особі КМУ, або ДМСУ бере участь у цих угодах. Наприклад, Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Румунії про взаємодопомогу в митних справах (дата підписання: 19.06.2000 р.; дата затвердження: 06.05.2001 р.; дата набрання чинності для України: 23.12.2001 р.), в якій зазначається, що оскільки порушення митного законодавства завдають шкоди економічним, фінансовим, соціальним, культурним і торгівельним інтересам України і Румунії, тому сторони визнали на необхідне визначити основні напрямки цієї взаємодопомоги. Розвиваючи їх, центральні органи виконавчої влади, на які покладені повноваження щодо здійснення митного та прикордонного контролю, уклали з відповідними органами Румунії угоди, що передбачили конкретні організаційні та технологічні операції по боротьбі з контрабандою та порушеннями митних правил (спільний митний контроль, засоби обміну оперативною інформацією). ДМСУ надано право розробляти плани (програми) спільних дій з митниками суміжних країн для протидії порушенням митних правил. Так, з 2007 р. діє спільна програма HUREMAS про спільне патрулювання і спільний митний контроль з польськими

митниками, відповідно до якої, наприклад, у пункті пропуску Рава-Руська у вівторок патрулюється польська частина цього пункту пропуску, а у четвер – українська.

Враховуючи високу ефективність співробітництва державних митних адміністрацій ДМСУ наполегливо пропонує своїм підрозділам при вирішенні питань дотримання існуючих правил переміщення предметів та речей звертатися за допомогою митних адміністрацій відповідних країн. Так, своєю вказівкою від 22 квітня 2010 р. «Про проведення перевірки та вжиття заходів з посилення митного контролю» вказала, що за наявності достатніх підстав перевіряти відомості, зазначені у товаросупровідних документах, в тому числі, шляхом направлення відповідних міжнародних запитів [12].

Заходів профілактики порушень митних правил класифікуються на:

а) загальносоціальна профілактика, що включає заходи соціально-економічного, виховного, правового, організаційного характеру, які опосередковано впливають на причини та умови вчинення порушень митних правил і сприяють попередженню останніх;

б) спеціальна профілактика порушень митних правил, що складається із загальної та індивідуальної.

До загальної профілактики порушень митних правил відносяться: технічні, кадрові, організаційні, правові заходи, заходи соціального та фінансового характеру, а також профілактичні засоби попередження порушень митних правил – закріплені у праві засоби, що дозволяють запобігти можливим правопорушенням. Попереджувальну роль відіграють такі засоби, як огляд, переогляд, особистий огляд.

До заходів індивідуальної профілактики порушень митних правил віднесено заходи індивідуального впливу на свідомість і поведінку осіб, дії яких можуть привести до вчинення порушень митних правил з метою недопущення виникнення та практичної реалізації протиправного наміру [8].

Сьогодні гостро постала проблема незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів вийшла за межі окремо взятих

країн і перетворилась в загальносвітову проблему. Її масштаби прикро вражають. Згідно з даними ООН, кількість наркоспоживачів у всьому світі склала в минулому році, за різними оцінками, від 172 до 250 млн. осіб. В Україні кількість наркозалежних за різними даними сягає від 100 тисяч до 1 мільйона людей, до того ж, ситуація невпинно погіршується з року в рік. За даними ЮНІСЕФ, 26 відсотків студентів-першокурсників і 13 відсотків студенток-першокурсниць українських вишів уже встигли спробувати наркотики.

Відповідно до статистичних даних ООН Іран займає перше місце у світі за результатами боротьби з наркотиками і за зниженням попиту на них. Так, в Ірані в 2014 році були страчені 197 правопорушників в сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Страта проходить зазвичай у найбільш велелюдних місцях, присутність жінок заохочується.

Менш жорстка відповідальність за незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів передбачена США, де справи по правопорушенням в сфері незаконного обігу наркотиків виведені в окреме судове провадження з окремими судами. Крім того, цікавим законодавчим кроком є те, що особа, хвора на наркоманію, постає перед вибором: або тюрма, або обов'язкове лікування в закладі закритого типу.

У Португалії у 2001 році був прийнятий національний закон, відповідно до якого були декриміналізовані всі наркотичні речовини, включаючи героїн і кокаїн. Зберігання наркотиків в особистих цілях заборонено, але порушення цієї статті визнано адміністративним, а не кримінальним правопорушенням. У 2001 році цей закон дозволив знизити перенаселеність у в'язницях і перевантаженість судової системи Португалії. Збільшилася кількість людей, що звертаються за лікуванням, значно знизилися показники захворювань, що передаються статевим шляхом, і смертельних випадків, пов'язаних з вживанням наркотиків.

У Німеччині зберігання для особистого споживання заборонено, але для поліцейських і прокурорів розроблені інструкції про те, що вони повинні утримуватись від застосування покарань.

В європейських країнах за розповсюдження та збування наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів можна отримати наступні тюремні строки: Великобританія, Греція та Австралія – аж до довічного; Австрія, Франція та Швейцарія – до 20 років; Данія та Німеччина – до 15 років; Швеція – до 10 років; Угорщина – до 8 років; Польща – до 7,5 років; Італія – від 2 до 20 років. У країнах Азії і Африки передбачені ще більш тривалі строки тюремного ув'язнення: в Індії – до 20 років, у Шрі-Ланці та Кенії – до 10, в Японії, Таїланді, Єгипті, Нігерії – до довічного.

З огляду на відносно невеликий строк існування України як незалежної, правової, демократичної держави, їй бракує досвіду в вирішенні багатьох важливих питань з різних галузей діяльності, зокрема протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів. Тому доцільним є використання позитивного досвіду інших країн. Адже вивчення досвіду інших країн з вирішення проблеми протидії незаконному обігу наркотиків дозволить українським науковцям і практикам використовувати все позитивне із того, що вже розроблено, впроваджено та апробовано в цих країнах, а також утриматись від використання методів та підходів, які себе не виправдали [4].

ВИСНОВКИ

Порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений законодавством України порядок переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України і за які передбачена адміністративна відповідальність.

Адміністративна відповідальність за правопорушення настає у разі, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальної відповідальності.

Контрабанда - це переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, вибухових речовин, радіоактивних матеріалів, зброї та боєприпасів (крім гладкоствольної мисливської зброї та бойових припасів до неї), а також спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації.

Предметом переміщення товарів через кордон поза митним контролем найчастіше є високо оподатковувані (підакцизні) товари: цигарки, алкогольні напої, радіоелектронна техніка або товари, переміщення яких через кордон є обмеженим або забороненим, — зброя, наркотики.

Відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

Інтенсивний розвиток зовнішньоекономічних зв'язків, значне збільшення кількості їхніх учасників, у тому числі комерційних структур, зміна митної політики в умовах становлення ринкової економіки, розширення можливостей експорту й імпорту більш широкої номенклатури товарів вимагають від митних органів забезпечення високопродуктивного,

ефективного митного контролю вантажів, транспортних засобів, речей осіб, що прямують через державний кордон.

Отже, підсумовуючи вище наведене, потрібно наголосити, що високий рівень боротьби з порушенням митних правил та контрабандою забезпечується чіткою взаємодією людського чинника та технічною озброєністю митниці. Крім того, потрібно пам'ятати, що постійно видозмінюються порушення і методи здійснення контрабанди, що в свою чергу вимагає гнучкості і оперативності реагування зі сторони митних органів.

Список використаних джерел

1. В країні скасовано кримінальну відповідальність за такий вид злочину, як товарна контрабанда, але зросли фінансові санкції// Архів новин за січень 2012 року. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.customs.gov.ua>.
2. Вказівка ДМСУ «Про проведення перевірки та вжиття заходів з посилення митного контролю».
3. Декриміналізація контрабанди: плюс 1 млн. грн. щодня/ Левік Б.С.//Закон і бізнес. - 14.02.2012 . - № 4
4. Державна політика в сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів: зарубіжний досвід/ А.М. Волощук// Митна справа. – 2011. № 1. С. 78-93
5. Економічний зміст контрабанди: теоретичний аспект/ О.В. Лук'яненко. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу:lukuypenko.at.ua.
6. Закон України " Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності". - від 15.11.2011, № 4025-17. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення. – 1984. – Зі змінами та доповненнями станом на 13.03.2012 , № 4498-VI. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
8. Контрабандна небезпека сучасності та її вплив на економіку країни/ М. О. Губа// Наука й економіка. – 2011. - № 3.
9. Криміналістика: 2-ге вид., переробл. і доповм /За ред. В. Ю. Шепітька. — К.: Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2009. — 728 с.
10. Кримінальний кодекс України. - 2001, N 25-26. - Зі змінами та доповненнями станом на 05.11.2015, № 4025-VI. - Електронний ресурс. – режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
11. Митний кодекс України. – К.: Видавець ПАЛИВОДА А.В., 2015 – 368с. – (Кодекси України).

12. Міжнародне співробітництво у боротьбі з контрабандою та митними правопорушеннями/ М. М. Богданов// Митна справа. – 2013. - №5. С. 3-26
13. Основи митного законодавства в Україні: Навч.-метод. посіб./ Шершун А.А., Нездоровін В.П., Миропольська О.В.. – К.: ТП Пресс, 2010. – 416с.
14. Основи митної справи в Україні: підручник/ За ред. П. В. Пашка. – К.:Знання. – 2008. – 651 с.
15. Теоретичні засади визначення профілактики порушень митних правил/ Є. В. Павленко// Підприємство, господарство і право. – 2010. – №8. – С. 40-43.
16. Державна фіскальна служба України. Офіційний портал. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sta-sumy.gov.ua>.